

13వ కార్వం: అల్లాహ్ స్మరణ (జిక్)

వివిధ రకాల అల్లాహ్ స్మరణ (జిక్) త్రాసును బరువుగా చేస్తుంది. త్రాసులో బరువుగా ఉండే కొన్ని అజ్కార్ మరియు తస్బీహాత్ ఉన్నాయి, ప్రవక్త మన పట్ల చాలా కరుణామయులు గనక ఈ సులభమైన అజ్కార్ మనకు తెలియజేశారు, మనం వాటిని తప్పకుండా పాటించాలని, వాటితో మన నాలుకలను ఎల్లప్పుడూ తడిగా ఉంచాలని, మన పుణ్యాలు పెరగాలని, మన కష్టాలు తగ్గాలని. వాటిలో కొన్ని ఇవి:

[1] అబూ హురైరా رضي الله عنه ఉల్లేఖించారు, ప్రవక్త ﷺ తెలిపారు:

كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

“రెండు పదాలున్నాయి, అవి: నాలుకపై చాలా సులభంగా, త్రాసులో బరువుగా మరియు కరుణామయునికి చాలా ఫ్రీయమైనవి. అవే: సుబ్ హానల్లాహి వబిహందిహీ సుబ్ హానల్లాహిల్ అజీం”. (బుఖారి 6406, ముస్లిం 2694).

అనేక మందికి ఈ రెండు పదాల ఘనత తెలుసు, కాని త్రాసు బరువు కావటానికి చదివేవారు చాలా అరుదు. (మరికొందరికైతే) ఏదైనా కల్చరల్ ప్రోగ్రాముల్లో పోటాపోటీలు, కాంపిటీషన్లు జరుగుతున్నప్పుడు అందులో ఇలాంటి ప్రశ్న ఏదైనా వచ్చినప్పుడు అవి గుర్తుకు వస్తాయి. (ఇది ఎంత ధారుణం??).

[2] అబూ మాలిక్ అష్ అరీ رضي الله عنه ఉల్లేఖించారు, ప్రవక్త ﷺ తెలిపారు:

الطَّهْرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ...

“పరిశుభ్రత సగం విశ్వాసం, అల్ హందులిల్లాహ్ త్రాసును నింపుతుంది, సుబ్ హానల్లాహ్, వల్ హందులిల్లాహ్ భూమ్యాకాశాల మధ్య భాగాన్ని నింపేస్తుంది...”. (ముస్లిం 223, అహ్మద్ 5/342, తిర్మిజి 3517, ఇబ్ను మాజ 280, దార్మి 653, ఇబ్ను హిబ్బాన్ 844).

[3] హజ్రత్ అబూ హురైరా رضي الله عنه ఉల్లేఖించారు, ప్రవక్త ﷺ తెలిపారు:

مَنْ قَالَ: حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، مِائَةَ مَرَّةٍ، لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، بِأَفْضَلِ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ أَوْ زَادَ عَلَيْهِ

“ఎవరు ఉదయం, సాయంకాలం సుబ్ హానల్లాహి వబిహందిహీ 100 సార్లు చదువుతారో, ప్రళయదినాన అతనికంటే ఉత్తమ సత్కార్యం చేసిన మరొకరెవరూ ఉండరు. అయితే అతని మాదిరిగా చదివినా లేదా అతనికంటే ఎక్కువ చదివిన వ్యక్తి తప్ప”. (ముస్లిం 2692).

[4] ప్రవక్త ﷺ తెలిపారని, ఉబూ ఉమామా బాహిలీ رضي الله عنه ఉల్లేఖించారు:

مَنْ قَالَ فِي ذُبْرِ صَلَاةِ الْغَدَاةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، هُوَ الْمَلِكُ وَهُوَ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، مِائَةَ مَرَّةٍ، قَبْلَ أَنْ يَنْتَبِي رَجُلَيْهِ، كَانَ يَوْمَئِذٍ أَفْضَلَ أَهْلِ الْأَرْضِ عَمَلًا، إِلَّا مَنْ قَالَ مِثْلَ مَقَالَتِهِ، أَوْ زَادَ عَلَى مَا قَالَ

“ఎవరు ఫజ్త నమాజ్ తర్వాత తన కాలు ముడుచుకునే ముందు లాఇలాహ ఇల్లాహు వహ్ దహూ లాషరీక లహూ, లహుల్ ముల్కు వలహుల్ హందు వహువ అలా కుల్లి పైఇన్ ఖదీర్ 100 సార్లు చదువుతారో, అతను ఆ రోజు భూవాసుల్లోకెల్లా అతి ఉత్తమ ఆచరణగలవాడు. కేవలం అతని మాదరిగా లేదా అతనికంటే ఎక్కువ పలికినవాడు తప్ప”. (తబ్రానీ ఔసత్, సహీ తర్గిబ్ 476లో షేఖ్ అల్బానీ హసన్ అన్నారు).

[5] ప్రవక్త ﷺ తెలిపారని, అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అమ్మ رضي الله عنه ఉల్లేఖించారు:

مَنْ قَالَ فِي يَوْمِ مَاتَتِي مَرَّةً [مِائَةَ إِذَا أَصْبَحَ، وَمِائَةَ إِذَا أَمْسَى] لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، هُوَ الْمَلِكُ وَهُوَ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَمْ يَسْبِقْهُ أَحَدٌ كَانَ قَبْلَهُ، وَلَمْ يَدْرِكْهُ أَحَدٌ كَانَ بَعْدَهُ إِلَّا مَنْ عَمِلَ أَفْضَلَ مِنْ عَمَلِهِ

“ఎవరు లాఇలాహ ఇల్లాహు వహ్ దహూ లాషరీక లహూ, లహుల్ ముల్కు వలహుల్ హందు వహువ అలా కుల్లి పైఇన్ ఖదీర్ ఒక్క రోజులో 200 సార్లు (ఉదయం 100 సార్లు, సాయంకాలం 100 సార్లు) చదువుతాడో, అతని కంటే పూర్వకుడు అతనికి ముందు పోలేడు, అతని తర్వాతవాడు అతనిని చేరలేడు. కేవలం అతనికంటే ఉత్తమమైన ఆచరణ చేసినవాడు తప్ప”. (అహ్మద్ - అల్ ఫత్ హుద్రబ్బానీ- 14/215, షేఖ్ అల్బానీ సహీహ్ 2762లో సహీ అన్నారు).

[6] ప్రవక్త ﷺ తెలిపారని అబూ సలమః రవీః ఉల్లేఖించారు:

بَخَّ بَخْ، مَا أَتَقَلَّهَنَّ فِي الْمِيزَانِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَالْعَبْدُ الصَّالِحُ يُتَوَقَّى لِلْمُسْلِمِ فَيَحْتَسِبُهُ

“ఐదు విషయాలు చాలా మంచివి, త్రాసులో చాలా బరువుగలవి, ① లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహ్ ② సుబ్ హానల్లాహ్ ③ అల్ హందులిల్లాహ్ ④ అల్లాహు అక్బర్ ⑤ ఎవరైనా ముస్లిం వ్యక్తి యొక్క సదాచరణగల సంతానం చనిపోతే అతడు పుణ్యాన్ని ఆశించి సహనం వహించడం”. (అహ్మద్ – అల్ ఫత్ హుర్రబ్బానీ- 19/195, నిసాయి కుబ్రా 9995 పదాలు, షేఖ్ అల్బానీ సహీ తర్గిబ్ 2009లో సహీ అన్నారు).

[7] ప్రవక్త ﷺ తెలిపారని అబ్దుల్లాహ్ బిన్ అమ్ర్ బిన్ ఆస్ రవీః ఉల్లేఖించారు:

إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ نُوحًا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ قَالَ لِابْنِهِ إِيَّايَ قَاصٌّ عَلَيْكَ الْوَصِيَّةُ أَمْرُكَ بِاتِّسَانٍ وَأَنْهَاكَ عَنْ اتِّسَانٍ أَمْرُكَ بِاللَّهِ إِلَّا اللَّهُ فَإِنَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعَ لَوْ وُضِعَتْ فِي كِفَّةٍ وَوُضِعَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي كِفَّةٍ رَجَحَتْ بِهِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

“అల్లాహ్ యొక్క ప్రవక్త హజ్రత్ నూహ్ అలైహిస్సలాం చనిపోయే ముందు తన కుమారునికి ఇలా చెప్పారు: నేను రెండు విషయాల గురించి ఆదేశిస్తాను, రెండు విషయాల నుండి వారిస్తాను. ముందుగా నీకు ‘లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహ్’ గురించి ఆదేశిస్తాను. ఏడు ఆకాశాలు, ఏడు భూములు ఒక పళ్ళంలో, లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహ్ మరొక పళ్ళంలో పెట్టుబడితే లాఇలాహ ఇల్లాల్లాహ్ ఉన్న పళ్ళం వంగిపోతుంది”. (అహ్మద్ 2/170, నిసాయి కుబ్రా 10668, హాకిం 154, బజ్జార్, సహీహ్ 134).

[8] జువైరియా రజియల్లాహు అన్నా ఉల్లేఖనం ప్రకారం, ఆమె ఫత్తే నమాజు చేసి తన మస్జిదు (అంటే ఆమె నమాజు చేసే స్థలం)లోనే కూర్చొని ఉండగా ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఆమె గుండా ఉదయం వేళ దాటి వెళ్ళారు. మళ్ళీ చాష్ట్ సమయంలో (అంటే ఇంచుమించు 4, లేదా 5 గంటల తర్వాత) అటు తిరిగి వచ్చారు, అప్పటికి ఆమె అక్కడే కూర్చొని ఉన్నది చూసి, “నేను నిన్ను వదలి వెళ్ళినప్పటి నుండి ఇలాగే ఉన్నావా?” అని అడిగారు, అందుకు ఆమె అవును అంది. అప్పుడు ప్రవక్త చెప్పారు: “నేను నీ వద్ద నుండి వెళ్ళాక, నాలుగు పదాలు మూడు సార్లు పలికాను, వాటిని గనక తూకం వేస్తే నీవు ఉదయం నుండి పలుకుతున్న పదాలకంటే ఎక్కువ బరువుగా ఉంటాయి. అవి: సుబ్ హానల్లాహి వబిహాంటిహి అదద ఖల్కిహి వరిజా నష్టిహి వజినత అల్దిహి వమిదాద కలిమాతిహి”. (ముస్లిం పదాలు 2726).

ఇబ్ను మాజులో (3808)ని ఉల్లేఖనంలో ఉంది; ప్రవక్త ^ﷺ ఆమెతో చెప్పారు: “నేను నీ వద్ద నుండి వెళ్ళి నాలుగు పదాలు మూడు సార్లు పలికాను అవి నీవు పలికిన పదాలకంటే అధికంగా ఉన్నాయి, (త్రాసులో) వంగి ఉన్నాయి లేదా బరువుగా ఉన్నాయి: సుబ్ హానల్లాహి అదద ఖల్కిహి, సుబ్ హానల్లాహి రిజా నష్టిహి, సుబ్ హానల్లాహి జినత అల్దిహి, సుబ్ హానల్లాహి మిదాద కలిమాతిహి”.

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ بِحُجْرَةِ عِزِّهِ،
سُبْحَانَ اللَّهِ أَلَمَدَ كَلَمَاتِهِ

[9] అబూ హురైరా ^{رضي الله عنه} ఉల్లేఖనం ప్రకారం, ప్రవక్త ^ﷺ మక్కాలోని ఓ దారిలో నడుస్తూ ఉండగా జుమ్ దాన్ అను పేరు గల ఒక పర్వతం ప్రక్క నుండి దాటుతూ ఇలా అన్నారు: “ఇది జుమ్ దాన్, నడుస్తూ ఉండండి, ముఫ్రిదూన్ గెలుపందారు”. ముఫ్రిదూన్ అంటే ఎవరు ప్రవక్తా అని

సహచరులు అడిగారు. “అల్లాహ్ ను అధికంగా స్మరించే స్త్రీ పురుషులు” అని సమాధానమిచ్చారు. (ముస్లిం 223).

[10] ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఒక రోజు నా దగ్గరి నుండి దాటి వెళ్తుండగా నేను ఇలా ప్రశ్నించానని ఉమ్మహాని బిన్తె అబీ తాలిబ్ రజియల్లాహు అన్హూ తెలిపారు: ప్రవక్తా నేను వృద్ధురాలయ్యాను, బలహీనత ఎక్కువయింది, నేను కూర్చోని ఉండి చేసుకోగల ఏదైనా సత్కార్యం గురించి ఆదేశించండి. ప్రవక్త చెప్పారు: “100 సార్లు సుబ్ హానల్లాహ్ అనండి, అది ఇస్మాఈల్ అలైహిస్సలాం సంతానంలోని వంద బానిసలకు విముక్తి కలిగించిన దానితో సమానం. 100 సార్లు అల్ హందులిల్లాహ్ అనండి. అది కళ్ళెం మరియు జీను వేసి ఉన్న వంద గుర్రాలు అల్లాహ్ మార్గంలో దానం చేసిన దానితో సమానం. 100 సార్లు అల్లాహు అక్బర్ అనండి. అది మెడలో పట్టాలు కట్టబడి, స్వీకరించబడిన వంద ఒంటెలతో సమానం. 100 సార్లు లాఇలాహ ఇల్లాహ్ అనండి. అది భూమ్యాకాశాల మధ్య స్థలాన్ని నింపేస్తుంది. ఆ రోజు నీ ఆచరణకంటే ఉత్తమమైన ఆచరణ మరెవరిది పైకి లేపబడదు. కేవలం నీ లాంటి ఆచరణ చేసినవానిది తప్ప”. (ఇబ్నూ మాజ 3810, నిసాయి 10680, సహీ తర్గీబ్ 1553లో షేఖ్ అల్బానీ హాసన్ అన్నారు).

అందుకే హాసన్ బసీ రహిమహుల్లాహ్ ప్రజలకు హదీస్ వినిపించేది లేదా మరేదైనా ముఖ్యమైన పని లేనప్పుడు “సుబ్ హానల్లాహిల్ అజీం” అని అంటుండేవారు. (జామిఉల్ ఉలూమి వల్ హికమ్ 2/517).